

Referimet e Fletëstudimit për mbledhjen «Jeta dhe shërbimi»

1-7 MARS

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | NUMRAT 7-8

«Mësimet nga kampi i Izraelit»

it-1 497 ¶3

Kongregacioni

Në Izrael, burra të besueshëm vepronin në dobi të popullit. (Ezd 10:14) Pasi u montua tabernakulli, 'prijësit e fiseve' paraqitën blatime. (Nu 7:1-11) Gjithashtu, në ditët e Nehemisë, ata që e vërtetuan me vullë 'marrëveshjen e pathyeshme', ishin priftërinjtë, levitët dhe krerët e popullit. (Ne 9:38-10:27) Gjatë udhëtimit të izraelitëve në shkretëtirë, kishte «krerë të asamblesë, të zgjedhur të kongregacionit, burra të shquar», 250 prej të cilëve u bashkuan me Korahun, Datnin, Abiramin e me Onin dhe u mbledhën kundër Moisiut dhe Aronit. (Nu 16:1-3) Në përputhje me drejtimin e Perëndisë, Moisiu zgjodhi 70 burra nga pleqtë e Izraelit, të cilët ishin të parë, që ta ndihmonin të mbante «barrën e popullit», pasi nuk e mbante dot vetëm. (Nu 11:16, 17, 24, 25) Te Levitiku 4:15 përmenden «pleqtë e asamblesë» dhe, duket se përfaqësues të popullit ishin pleqtë e Izraelit—krerët, gjykatësit dhe të parët e tij.—Nu 1:4, 16; Js 23:2; 24:1.

15-21 MARS

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | NUMRAT 11-12

«Pse ta shmangim qëndrimin ankues?»

Xhevahire nga Bibla

it-2 309

Mana

Mana ishte «e bardhë si fara e koriandrit» dhe «dukej» si rrëshirë bdeli, një substancë

transparente si dylli, që ngjante si perlë. Kishte shijen «e kuleçve të hollë me mjaltë» ose si «kulaç i ëmbël i zënë me vaj». Pasi e bluanin në mokër ose e thërrmonin në havan, manën e zienin ose e bënë kulaç dhe pastaj e piqnin.—Eks 16:23, 31; Nu 11:7, 8.

19-25 PRILL

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | NUMRAT 22-24

«Jehovai e kthen mallkimin në bekim»

it-2 291

Çmenduria

Është çmenduri t'i kundërvihesh Jehovait. Profeti Balam donte me marrëzi të profetizonte kundër Izraelit dhe të merrte paratë që i kishte premtuar mbreti Balak i moabitëve, por Jehovai e pengoi komplotin e tij. Apostulli Pjetër shkroi se «një kafshë barre e pagojë i preu rrugën çmendurisë së profetit kur i foli me zë njeriu».—2Pj 2:15, 16; Nu 22:26-31.

26 PRILL–2 MAJ

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | NUMRAT 25-26

«A u sjell dobi shumë vetave një njeri i vetëm?»

Xhevahire nga Bibla

it-1 359 ¶1-2

Kufiri

Duket se toka u nda mes fiseve në bazë të dy faktorëve: ku binte shorti dhe madhësia e fisit. Shorti përcaktonte me përafërsi vendndodhjen e trashëgimisë së çdo fisi, si p.sh. në veri ose në jug, në lindje ose në perëndim, në rrafshinën bregdetare apo

në rajonin malor. Ngaqë vendimi me anë të shortit vinte nga Jehovahi, nuk lindnin mosmarrëveshje ose ndjenja xhelozie mes fiseve. (Pr 16:33) Kështu Perëndia sigurohej që pjesa e secilit fis të korrespondonte me profecinë e frymëzuar të Zanafillës 49:1-33, që tha patriarku Jakob kur ishte në shtratin e vdekjes.

Pasi ishte përcaktuar me short vendndodhja gjeografike e trashëgimisë së një fisi, duhej të përcaktohej deri ku do të shtrihej territori në bazë të faktorit të dytë: madhësisë së fisit. «Ndajeni vendin me short, sipas familjeve tuaja. Grupeve më të mëdha jepuni më shumë trashëgimi, dhe grupeve më të vogla jepuni më pak. Secili do të marrë trashëgimi ku t'i bjerë shorti.» (Nu 33:54) Vendimi i marrë më anë të shortit për vendndodhjen gjeografike ishte përfundimtar. Kurse madhësia e tokës mund të ndryshonte. Kështu, meqë pjesa e Judës ishte tepër e madhe, një pjesë e tokës së tyre iu dha fisit të Simeonit.—Js 19:9.